

‘Onder de Boschboom’

Miraokuls Spèktaokul

Het aardige aan tradities is dat men zich niet meer afvraagt waarom we dingen doen zoals we ze doen. Nee, we doen het omdat we dat geleerd hebben van onze ouders, die het weer van hun ouders hebben geleerd en die hebben het weer van hun ouders. Kortom we doen het omdat we het van kinds af geleerd hebben. Traditie is datgene wat een gemeenschap bindt en onderscheidt van anderen. Traditie betekent niet dat dingen star en onveranderlijk zijn maar dat dingen onveranderlijk lijken en zorgen voor een baken van vastigheid in tijden van verandering.

Oeteldonk hangt aan elkaar van traditie. Alles wordt gedaan zoals het vorig jaar ook gebeurde en toch verandert het carnaval ongezien naar de hedendaagse tijd. Het is inmiddels ook traditie dat Oeteldonk haar verjaardag viert eens in de elf jaar. Dit jaar werd groots uitgepakt op de Markt. Groots is groots in Oeteldonk. De gebouwde kathedraal is een enorm bouwwerk dat met een ronde koepel meer op een moskee lijkt dan op een christelijk bouwwerk. Dat het een kathedraal is bleek op de middag voor het feest dat nog van start moest gaan. Het bouwwerk werd officieel ingezegend door de pastoor van de kerk waarbij hij alle gebruikers plezierige dagen wenste. Hoe anders was dat 132 jaar geleden. Toen moest de kerk niets hebben van het feest.

Na de herdenking van 11 jaar geleden met de musical La Madeira, opgevoerd in een speciaal daarvoor gebouwd Scala aan de Parade, leek het moeilijk om dat succes te evenaren. De tijd staat niet stil en de wereld is in de afgelopen elf jaar aanzienlijk veranderd. De keuze voor een multimediaspektakel past bij deze tijd en de keuze om het toneelstuk om en in de kathedraal op te voeren is niet de makkelijkste manier om de toeschouwer bij het stuk te houden. Maar wat was er veel te zien van de projectie op Hotel Central tot het fantastische orkest en koor op het hoofdpodium. De keuze om carnaval wat naar achteren te schuiven en Jeroen Bosch wat naar voren was een verrassende maar de schrijver van het stuk staat wel vaker bekend om zijn bijzondere invalshoeken.

Nog los van het feit of men iets heeft met carnaval -voor degenen die het niet weten- ik heb er wel wat mee. Het feit dat zoveel vrijwilligers in de weer zijn om er iets moois van te maken is iets waar we als stad heel erg trots op mogen zijn. De leeftijd van de producenten belooft nog veel goeds voor de toekomst. Het orkest en de talloze mensen op het podium, de kindermusical, allemaal geproduceerd en bedacht door amateurs. Wie dan nog durft te zeggen dat de stad niet creatief is daag ik uit om een andere stad te noemen die het wel is. Fijn om Bosschenaar te zijn

Jan Hoskam

Onder De Boschboom” is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl